

(حصہ اول)

14 -2 تھلے دتے گئے سوالاں وچوں کے سٹاں (7) سوالاں دے مختصر جواب دیو:

(i) صادق دے مامے نے "نسیم بیگم" دا کیہ ناں رکھیا؟

(ii) حضرت عثمان بن عوف توں کس انصاری دا بھرا بنایا گیا؟

(iii) حضرت نوشہ گنج بخش رحمۃ اللہ علیہ سبندگی تے کجھ سٹراں لکھو۔

(iv) شریف کجاہی نے درختاں دی کیہ اہمیت دی اے؟

(v) علی جان گھر وچ کیہڑیاں دو کھیڈاں کھیڈ داسی؟

(vi) نظم "غفلت نامہ" وچ شاعر نے انسان توں کس گل دی پکی کیتی اے؟

(vii) محمود دی باجی دے ہتھاں وچ کیہ رچ گئی سی؟

(viii) "نعت" توں کیہ مراداے؟

(ix) مولا بخش کشتہ دی غزل پڑھ کے تسیں اپنے ملک داناں کس طرح زندہ رکھ سکدے او؟

(x) "قائد اعظم" کجھ یادگار واقعے پڑھ کے تسیں کیہڑا اصول اپنانا پسند کرو گے تے کیوں؟

5 تھلے دتے گئے لفظاں وچوں پنج لفظاں دے واحد دے جمع لکھو:

لوکاں - تلوار - بھاگاں - تاجر - اڈیکاں - پُشت - بُدھیاں -

5 تھلے دتے گئے لفظاں وچوں پنج لفظاں دے مذکر دے مؤنث تے مؤنث دے مذکر لکھو:

چڑا - ٹھگ - چودھری - درزن - بکری - گوانڈھن - ہیر -

6 تھلے دتے گئے لفظاں وچوں چھ لفظاں دے انج جملے بناؤ جہدے نال مطلب دی سمجھا جاوے:

لیڈالتا - فرزند - دھرتی - فنا دما مقام - تعبیر دسناں - اڈم - بدلاں دی چھاں - خاک ہونا - آب حیات -

حصہ دوم

8.1.1 -6 کسے اک عبارت دی سوکھی پنجابی وچ تشریح کرو۔ سبق داناں تے لکھاری داناں وی لکھو:

(الف) اوہدا شہری بابو تے کوئی نہ آیا پراک دن اچن چیت اوہدا خط مایاں دل آ گیا۔ مایاں نوں خط

دیکھ کے چاہ چڑھ گیا۔ صادق دی ماں خط سنن لئی بے چین سی پر جدوں صادق دے پونے خط پڑھ

تے اوہری بے بسی جیہی چیک نکل گئی۔ اوس آکھیا: "صادق دی ماں خط وچ لکھیا اے پئی تیر۔

یڑھے لکھے پتر نے ہن کدی وی ساڈے متھے نہیں لگنا۔"

(ب) اللہ تعالیٰ دے رسول دی اطاعت کرو۔ تھیماں تے مسکیناں نال داناں پیا کرو۔ دو جیاں تے

خدمت تے مدد بناں لالچ کرو۔ وعدے دی پابندی کرو۔ استاد نال بزرگاں دی عزت کرو تے تڑپتی

جھگڑے توں دور رہو۔ صفائی دا خاص خیال رکھو۔ وقت دی قدر کرو۔

9.1 -7 تھلے دتیاں جزاں وچوں کسے اک جز دی پنجابی وچ تشریح کرو تے شاعر داناں وی لکھو:

(الف) پھیلیاں جد آپ دی سیرت دا رنگ

پھر گیا اکھاں دے وچ قدرت دا رنگ

جیہڑے پاسے وی نظر چکنا واں میں

دیکھناں واں آپ دی رحمت دا رنگ

مک گئے جھانجے تے جھیرے شرک دے

چاہریاں انج آپ نے وحدت دا رنگ

(ب) مونہوں ابھانویں گل نہ نکلے، ہوٹھ پھڑک کے رہ جانڈے نیں

انج وی اپنے دل دیاں گلاں، کہنے والے کہہ جانڈے نیں

لہو دھریائے راہواں اُتے، اوہ مسافر ساتھی میرے

کنڈے دی اک چوہہ تے جیہڑے، چھالے واں گولیاں بہ جانڈے نیں

بھلڈے بھلڈے بھل جانڈے نیں، فریاداں دی عادت پچھنی

سہندے سہندے اوڑک لوکی، ہر سختی نوں سہہ جانڈے نیں